

СЕКЦІЯ 1

ПРОБЛЕМИ, СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА БУДІВНИЦТВА

Керівник секції – д-р екон. наук, проф. О. В. Димченко
Секретарі секції – канд. екон. наук, ст. викл. О. О. Рудаченко,
канд. екон. наук, ст. викл. С. М. Гайденко

СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСІВ СУБУРБАНІЗАЦІЇ У РЕФОРМУВАННІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ

В. М. БАБАЄВ, д-р наук з держ. упр., проф.
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
babaev@kname.edu.ua

На даний час процес об'єднання і укрупнення громад розпочато, а більшість з необхідних складових його забезпечення (юридичне забезпечення; економічні аргументи, оцінки, розрахунки; стратегії розвитку територіальної інфраструктури; оптимізаційну модель балансу державного і місцевого управління і фінансування; механізм переговорного процесу між учасниками перебудови; прогнози наслідків введення змін та ін.) ще чекають своєї наукової розробки і організаційної практики проведення змін. Окрім того, мають бути розраховані витрати на весь цей процес перебудови, захисні заходи для персоналу, що буде вивільнений в процесі перебудови. Процес укрупнення районів необхідно узгодити з цілою низкою інших процесів: земельної реформи, медичного забезпечення, розвитку освіти, стримування міграційних і демографічних негативів, просторового розміщення нових виробництв (рекультивациі земель, утилізації відходів, використання місцевих ресурсів, випуску екологічно чистої продукції).

Певні «дозвільні можливості» визначаються згідно «Державної стратегії регіонального розвитку до 2020 року», де пропонується розширити вплив міст на існуючі в області сільські території і поселення. Ми розглядаємо цей субурбанізаційний напрямок діяльності міст, як найбільш впливовий в регіональному розвитку [1-5].

Субурбанізацію (рурурбанізацію) ми розглядаємо, як процес підвищення ролі міст в розвитку суспільства в цілому. В більш звуженому змісті – це процес зростання і розвитку приміської зони (приміської агломерації) і перебудова

обласних поселень в моделі міського типу. Розширюючи поняття «субурбанізований простір», ми включаємо в нього не тільки елементи міської забудови та інфраструктури, а і елементи міського способу життя. Разом з перенесенням з міст на сільську територію виробництв, інженерних споруд і мереж, енергоге-неруючих комплексів, розширюється і культурна база поселень, формуються рекреаційно-туристські, оздоровчі і спортивні комплекси, системи контролю за екологічним станом території і її населення. Компетенції і функції субурба-нізаційної політики і організації відповідної діяльності, на наш погляд, слід пок-ласти на управлінський апарат укрупнених районів. В такому разі вони зможуть реалізовувати важливу складову державної політики – зближення міста і села.

Субурбанізація закріплює за територією місцеве населення, підвищує цінність земельних ресурсів (що особливо важливо для ОТГ), насичує соціально-економічний і демографічний простір новими знаннями, досвідом і фахівцями інженерного та управлінського рівня. Зазначений процес зміщує полюси зростання від центру на всю територію, що і є стратегічним завданням регіонального розвитку.

Список використаних джерел:

1. Адміністративно-територіальний устрій та сталий розвиток регіону (концептуальні основи та методологія) : монографія / В. М. Бабаєв, Л. Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ [та ін.]. – [2-ге вид., стер.]. – Харків : НТУ "ХПІ", 2008. – 316 с.
2. Утримання темпу децентралізації в Україні. Аналітична доповідь ОЕРС, 2018. – 349 с.
3. Куценко Т. Ф., Дударенко Е. Ю. Об'єднані територіальні громади в Україні: короткий аналітичний огляд. Економіка та держава №3. 2017. – С. 64-70.
4. Приходченко Т. А. Сучасні українські урбанізаційні процеси в умовах децентралізації влади. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка міст та урбаністика». КНЕУ, березень 2018. – С. 279-283.
5. Fishman Robert. Bourgeois utopias: The rise and Fall of Suburbia / Robert Fishman/ – New York: Basic Books, 1987. – P.3-17.